



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum ille qui est in peccato possit indulgentias facere? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

sint absolucere in foro pœnitentiæ, quod est ordinis .
Et per hoc patet solutio Ad obiecta . Indulgentias enim facere pertinet ad clauem iurisdictionis, & non ad clauem ordinis .

ARTIC. III.

Utrum Episcopus possit indulgentias facere ?

102

Ad tertium sic proceditur . Videtur, quòd etiam Episcopus non possit indulgentias facere. Quia thesaurus Ecclesiæ est communis toti ecclesiæ. Sed id quod est commune toti ecclesiæ, non potest dispensari nisi per illum, qui toti ecclesiæ præest . Ergo solus Papa potest indulgentias facere.

ca Quid autè, de pœnit. & remiss.

¶ 2 Præterea, Nullus potest remittere pœnas à iure determinatas, nisi ille qui habet potestatem ius condendi . Sed pœnæ satisfactoriæ, sunt pro peccatis determinatæ à iure . Ergo remittere huiusmodi pœnas potest solus Papa, qui conditor est iuris .

SED contra est, consuetudo ecclesiæ, secundum quam Episcopi dant indulgentias .

RESPONDEO dicendum, quòd Papa habet plenitudinem pontificalis potestatis, quasi rex in regno. Sed Episcopi assumuntur in partem sollicitudinis, quasi iudices singulis ciuitatibus præpositi . Propter quod eos solos in suis litteris Papa fratres vocat, reliquos autem omnes vocat filios . Et ideo potestas faciendi indulgentias plene residet in Papa: quia potest facere prout vult, causa tamen existente legitima : sed in Episcopis est taxata secundum ordinationem Papæ; & ideo possunt facere secundum quod eis est taxatum, & non amplius .

Et per hoc patet solutio Ad obiecta .

ARTIC. IV.

Utrum ille, qui est in peccato mortali, possit indulgentias facere ?

103

Ad quartum sic proceditur . Videtur, quòd ille, qui est in peccato mortali, non possit facere indulgentias. Quia riuus, cui fons non influit, nihil proficere potest . Sed prælato in peccato mortali



existenti, non influit fons gratiæ, scilicet spiritus sanctus. Ergo non potest in alios profluere, faciendo indulgentias.

g. sequet. art. 1.

¶ 2 Præterea, Maius est facere indulgentiã, quàm recipere. Sed ille, qui est in peccato mortali, non recipit, vt dicitur †. Ergo nec facere potest.

SED contra, Indulgentiæ fiunt per potestatem prælati Ecclesiæ traditam. Sed peccatum mortale non tollit potestatem, sed bonitatem. Ergo potest aliquis in peccato mortali existens, indulgentias facere.

RESPONDEO dicendum, quòd facere indulgentias pertinet ad iurisdictionem, sed per peccatum homo non amittit iurisdictionem: & ideò indulgentiæ æque valent, si fiant ab eo qui est in peccato mortali, sicut si fierent ab eo, qui est sanctissimus: cum non remittat pœnam ex vi meritorum suorum, sed ex vi meritorum reconditorum in thesauris Ecclesiæ.

Ad primum ergo dicendum, quòd iste prælatus in peccato mortali indulgentias faciens, non proficit de suo aliquid: & ideò non requiritur quòd influxum recipiat à fonte, ad hoc, quòd eius indulgentiæ valeant.

Ad secundum dicendum, quòd maius est facere indulgentias, quàm recipere, quantum ad potestatem: sed est minus quantum ad propriam utilitatem.

QVÆST. XXVII.

De his quibus valent indulgentia, in quatuor articulos diuisa.

DEinde considerandum est de his, quibus valent indulgentiæ.

- ¶ Circa quod queruntur quatuor.
- ¶ Primo, vtrum indulgentia valeat existentibus in peccato mortali?
- ¶ Secundo, vtrum valeat religiosis?
- ¶ Tertio, vtrum valeat non facienti illud, pro quo indulgentia datur?
- ¶ Quarto, vtrum valeat ei, qui indulgentiam facit?

AR-